

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มงานบริหารทรัพยากรบุคคล ๐-๗๗๒๗-๒๗๘๔
ที่ สภ ๐๐๓๒.๐๐๑ / ๙๙๐ วันที่ ๗๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง อนุญาตนำข้อมูลเผยแพร่บนเว็บไซต์สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี

เรียน นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตามที่ กลุ่มงานบริหารทรัพยากรบุคคล สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ดำเนินการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ เพื่อพิจารณาเผยแพร่ผลงานวิชาการบนเว็บไซต์ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ โดยพิจารณาผลงานวิชาการเรื่อง “รายงานผู้ป่วย: การรักษาคลองรากฟันที่ปลายรากฟันเจริญเติบโตไม่สมบูรณ์ ด้วยวิธีรีเจเนอเรตีฟอีนโดอดอนติกส์ในฟันกรามน้อยแท้ล่างซ้ายชี้ที่ 2 (English) A case report: Regenerative endodontics treatment of permanent mandibular left second premolar เป็นผลงานของนางสาวพิพิทา ผลพลัมกุล ตำแหน่งทันตแพทย์ชำนาญการ

ในการนี้ กลุ่มงานบริหารทรัพยากรบุคคล สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความประสงค์นำผลงานที่ผ่านการพิจารณาเผยแพร่บนเว็บไซต์สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังรายละเอียดแนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ

(นายญาณวุฒิ สิงหทอง)

ตำแหน่ง นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ
หัวหน้ากลุ่มงานบริหารทรัพยากรบุคคล

(นายสำเนียง แสงสว่าง)

นายแพทย์เชี่ยวชาญ (ด้านเวชกรรมป้องกัน) ปฏิบัติราชการแทน
นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี

แบบฟอร์มการเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานในสังกัด
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ชื่อหน่วยงาน : กลุ่มงานบริหารทรัพยากรบุคคล สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี
วัน/เดือน/ปี : ๗๐ พฤษภาคม ๒๕๖๔

หัวข้อ : การเผยแพร่ผลงานวิชาการบนเว็บไซต์ (Research)

รายละเอียดข้อมูล (โดยสรุปหรือเอกสารแนบ) :

เอกสารจำนวน ๑๔ หน้า

เรื่อง รายงานผู้ป่วย: การรักษาคลองรากฟันที่ปลายรากฟันเจริญเติบโตไม่สมบูรณ์ ด้วยวิธีรีเจนอเรทีฟอันโดดเด่นในพัฒนาน้อยแห่งล่างซ้ายชี่ที่ 2

(English) A case report: Regenerative endodontics treatment of permanent mandibular left second premolar.

Link ภายนอก: (ถ้ามี):

ผู้รับผิดชอบการให้ข้อมูล

ผู้อนุมัติรับรอง

สาวนุช เพชรชัย

(นางสาวพิรญา เพชรชัย)

ตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
วันที่ ๗๐ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

นายศรุตยา สุทธิรักษ์

(นายศรุตยา สุทธิรักษ์)

ตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
วันที่ ๗๐ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

ผู้รับผิดชอบการนำข้อมูลขึ้นเผยแพร่

ธีรพล จันทร์สังฆ

(นายธีรพล จันทร์สังฆ)

ตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ
วันที่ ๗๐ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

รายงานผู้ป่วย: การรักษาคลองรากฟันที่ปลายรากฟันเจริญเติบโตไม่สมบูรณ์

ด้วยวิธีรีเจเนอเรทีฟเอ็น โอดอนติกส์ในพัฒนาระบบน้อยแท้ล่างซ้ายชี้ที่ 2

A case report: Regenerative endodontics treatment of permanent mandibular left second premolar

นางสาวทิตา พลพลังกุล
โรงพยาบาลท่าโรงช้าง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

Tita Polpalangkul
Tharongchang Hospital, Suratthani

บทคัดย่อ

ที่มา: การรักษาคลองรากฟันในพัฒนแท้ที่มีปลายรากฟันเจริญเติบโตไม่สมบูรณ์เป็นงานที่มีความซับซ้อนเนื่องจากไม่มีจุดสืบสานสุดของปลายรากฟัน อีกทั้งผนังคลองรากฟันบริเวณคอฟันค่อนข้างบางทำให้มีโอกาสแตกหักได้ จึงมีแนวคิดการรักษาคลองรากฟันด้วยวิธีรีเจเนอเรทีฟเอ็น โอดอนติกส์ที่อาศัยกระบวนการชีวภาพเพื่อให้เกิดการซ่อมแซมและสร้างใหม่ของเนื้อเยื่อบริเวณปลายรากฟัน

วัตถุประสงค์: เพื่อแสดงความสำเร็จของการรักษาคลองรากฟันที่เจริญเติบโตไม่สมบูรณ์ด้วยวิธีรีเจเนอเรทีฟเอ็น โอดอนติกส์ในพัฒนาระบบน้อยแท้ล่างซ้ายชี้ที่ 2

ระเบียบวิธีการวิจัย: คัดเลือกจากผู้ป่วยม顿ที่มารับบริการทันตกรรมที่โรงพยาบาลท่าโรงช้างที่ตรงตามเกณฑ์คัดเลือก จากนั้นให้การรักษาแล้วเก็บบันทึกข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์ในระบบ HosXp ติดตามอาการหลังจากการอย่างน้อย 3 เดือน นำข้อมูลที่บันทึกไว้มาเขียนในรูปแบบรายงานผู้ป่วย

ผลการวิจัย: พัฒนาระบบน้อยแท้ล่างซ้ายชี้ที่ 2 สามารถใช้งานได้ตามปกติ จากการพัจสีพบว่าอยโรคปลายรากฟันมีขนาดเล็กลง รากฟันมีการเจริญต่อ โดยมีความยาวเพิ่มขึ้นและปลายรากฟันสอนแคบลงแต่ยังไม่ปิดสมบูรณ์ ที่ระยะเวลา 6 เดือนหลังการรักษา

สรุปผล: การรักษาคลองรากฟันที่เจริญเติบโตไม่สมบูรณ์ด้วยวิธีรีเจเนอเรทีฟเอ็น โอดอนติกส์ในพัฒนาระบบน้อยแท้ล่างซ้ายชี้ที่ 2 ให้ผลสำเร็จ พบว่ามีความยาวรากฟันเพิ่มขึ้นและปลายรากฟันแคบลง

คำสำคัญ: ปลายรากฟันเจริญเติบโตไม่สมบูรณ์, รีเจเนอเรทีฟเอ็น โอดอนติกส์, โรงพยาบาลท่าโรงช้าง

Abstract

Background: The immature permanent tooth is complicated in endodontic treatment due to open apex, short root and thin root canal walls. The proposed alternative treatment is to promote continued dentin formation and root growth which is called regenerative endodontics.

Objectives: To report the success of regenerative endodontics treatment of permanent mandibular left second premolar

Methods: Patient who treated by regenerative endodontics protocol at Tharongchang Hospital was recruited. All data was recorded by using HosXP program with a recall period of at least three months and was described as case report.

Results: The resolution of permanent mandibular left second premolar of apical periodontitis and the draining sinus, continued root maturation and apical nearly closure occurred in a 6-month recall period.

Conclusion: The permanent mandibular left second premolar which was treated via regenerative showed the favorable outcome, resolution of apical radiolucency and continued root development.

Keywords: immature tooth, regenerative endodontics, Tharongchang hospital

บทนำ

การรักษาคลองรากฟันในฟันแท้ที่มีปลายรากฟันเปิดหรือยังเจริญเติบโตไม่สมบูรณ์เป็นงานยากและค่อนข้างมีความซับซ้อน ฟันที่เนื้อเยื่อในโพรงประสาทฟัน (pulp tissue) ตายในขณะที่การเจริญของรากฟันยังไม่สมบูรณ์ ทำให้เกิดปัญหาในการรักษาเนื่องจากไม่มีจุดสื้นสุดของปลายรากฟัน อีกทั้งผนังคลองรากฟันบริเวณคอฟันค่อนข้างบางทำให้มีโอกาสแตกหักได้ ส่งผลต่ออัตราความสำเร็จของการรักษาคลองรากฟันในระยะยาวได้

ในอดีตการรักษาคลองรากฟันที่มีปลายรากฟันเปิดใช้การรักษาด้วยวิธีอเพกซิฟิเคชัน (apexification) ซึ่งเป็นการสร้างจุดหยุดที่ปลายรากฟันเพื่อให้สามารถทำการอุดคลองรากฟันได้เท่านั้น ไม่ได้ทำให้เกิดการพัฒนาของรากฟันให้ยาวขึ้น ผนังคลองรากฟันบริเวณปลายรากยังคงบางและเสี่ยงต่อการเกิดรากฟันแตกได้ ต่อมาระยะ Banchs และ Trope ในปี ก.ศ.2004⁽¹⁾ ได้เสนอทางเลือกใหม่ สำหรับการรักษาคลองรากฟันด้วยปลายรากเปิดด้วยวิธีรีวัสดุคลาไรเซชัน (revascularization) เป็นขบวนการทางชีวภาพ โดยอาศัยหลักการทำงานทางวิชากรรมเนื้อเยื่อ (Tissue engineering) เพื่อใช้การสร้างทดแทนอวัยวะของเนื้อเยื่อที่มีเป็นโรค ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ เซลล์ต้นกำเนิด (stem/progenitor cells) โครงตาข่าย (scaffold) และโมเลกุลที่เกี่ยวกับการส่งสัญญาณการทำงานภายในเซลล์ (growth factor or signaling molecules) ทำให้เกิดการเจริญคลแทนในส่วนของเนื้อฟันรากฟันและเซลล์ของโครงสร้างเชิงซ้อนเนื้อฟัน-เนื้อเยื่อใน (pulp-dentin complex) ภายหลังต่อมา Hargreaves และคณะ⁽²⁾ แนะนำให้ใช้คำว่า “รีเจเนอเรทีฟ (regenerative)” แทนคำว่า “รีวัสดุคลาไรเซชัน (revascularization)” โดยนำเอนไซม์งานผู้ป่วยที่มีฟันแท้สายปลายรากเปิด โดยใช้ยาปฏิชีวนะทรีมิกซ์ ซีอัม ไโตรไนดาโซล (metronidazole) ซี ไพรฟล็อกซัซิน (ciprofloxacin) และมิโนไซคลีน (minocycline) เพื่อช่วยรักษาในคลองรากฟัน เมื่อฟันไม่มีอาการและอาการแสดง จึงกระตุนลิ่มเดือด (blood clot) จากนั้นปิดด้วยวัสดุอุดคลองรากฟัน คือ วัสดุมิเนอรัลไครอฟลักซ์ (Mineral Trioxide Aggregate; MTA) และทำการบูรณะฟันด้วยกลาสไอโอยอนอร์ซีเมนต์ (glass ionomer) และอุดฟันด้วยเรซิโนมิโน พลีติก (resin composite) จากการติดตามผลการรักษาเป็นเวลา 24 เดือน พบว่ารอยโรคปลายรากฟันหายเป็นปกติ มีการปิดของปลายรากและมีการหนาตัวของเนื้อฟันที่ผนังคลองรากฟัน รากฟันมีความยาวเพิ่มขึ้น ในปัจจุบันมีการพัฒนาวัสดุชนิดใหม่ขึ้นมาที่มีความสามารถในการเข้ากันได้กันเนื้อเยื่อมากขึ้น ได้แก่ ไบโอดเอนทีน (Biodentine) ที่มีองค์ประกอบหลักคล้ายอัลมิโนทีเอ ซึ่งมีข้อดีกว่า คือ มีระยะเวลาในการแข็งตัวเร็วและทำให้ฟันไม่เปลี่ยนสี ได้นำมาประยุกต์ใช้กับงานรีเจเนอเรทีฟอีกด้วย โดยอนติกลีส์ในปัจจุบัน วัตถุประสงค์

1. เพื่อแสดงความสำเร็จของการรักษาคลองรากฟันที่เจริญเติบโตไม่สมบูรณ์ด้วยวิธีรีเจเนอเรทีฟอีกครั้ง ติกลีส์ในฟันกรณาน้อยเท่าตัวซ้ายซี่ที่ 2 ในฟันตายที่มีการทำลายของกระดูกรอบรากซี่ที่รากฟันยังเจริญไม่สมบูรณ์ โดยให้การรักษาตาม American Association of Endodontists (AAE) Clinical Considerations for a Regenerative Procedure 2018

2. เพื่ออธิบายวิธีการรักษาคลองรากฟันที่เจริญเติบโตไม่สมบูรณ์ด้วยวิธีรีเจเนอเรทีฟอีกครั้ง ติกลีส์ เป็นการกำจัดเชื้อในคลองรากโดยปราบจากการขยับคลองรากฟัน โดยใช้เครื่องมือเชิงกล (mechanical instrument) ทำอันตรายต่อเซลล์ที่อยู่รอบรากให้เนื้อเยื่อที่สุด และสร้างสิ่งแวดล้อมใหม่ในคลองรากโดยอาศัยหลักการวิชากรรมเนื้อเยื่อ

(tissue engineering) เพื่อให้เกิดการสร้างและทดแทนในส่วนของเนื้อฟันรากฟันและเซลล์ของโครงสร้างเชิงช้อนเนื้อฟัน-เนื้อยื่อในประยุณ์

1. ทราบถึงความสำเร็จของการรักษาคลองรากฟันที่เจริญเติบโตไม่สมบูรณ์ด้วยวิธีรีเจนอเรทีฟอีนโดยตอนติกส์ในพัฒนาระบบน้อยเท่าล่างซี่ที่ 2 เพื่อเป็นแนวทางในการรักษา

2. ทราบถึงวิธีการรักษาคลองรากฟันที่เจริญเติบโตไม่สมบูรณ์ด้วยวิธีรีเจนอเรทีฟอีนโดยตอนติกส์ตามการรักษา AAE Clinical Considerations for a Regenerative Procedure 2018

ประเมินวิธีการวิจัย

รูปแบบวิธีการวิจัย รายงานผู้ป่วย (Case report)

ประชากร ผู้เขียนยอมตนที่มารับบริการทันตกรรมที่โรงพยาบาลทำโรงช้าง รายงานผู้ป่วยจำนวน 1 ราย ซึ่งได้จากการคัดเลือกแบบเฉพาะจ

เกณฑ์การคัดเลือกอาสาสมัครเข้าร่วมโครงการ (Inclusion Criteria)

1. พื้นที่ที่สามารถให้การรักษาโดยรักษาคลองรากฟันได้และมีปลายรากฟันเปิดหรือยังเจริญเติบโตไม่สมบูรณ์ และมีการตายของเนื้อยื่อโดยประมาณ
2. พื้นที่ได้รับการรักษาไม่ต้องบูรณะต่อด้วยเดียวและครอบพื้น
3. ผู้ป่วยไม่มีประวัติแพ้ยาปฏิชีวนะ คือ เมโทรีโนไซด์ ซิโลฟลีดออกซีซิน และมิโนไซคลีน
4. ผู้ป่วยต้องให้ความร่วมมือในการมารับการรักษาอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์การแยกอาสาสมัครออกจากโครงการ (Exclusion Criteria)

1. ไม่ยินดีร่วมมือในการรักษา หรือไม่สามารถมารับการรักษาได้อย่างต่อเนื่อง
2. เป็นผู้ที่มารับบริการทันตกรรมที่โรงพยาบาลทำโรงช้าง พบว่า
 - 2.1 เป็นพื้นที่ต้องได้รับการบูรณะต่อด้วยเดียวและครอบพื้น
 - 2.2 ผู้ป่วยมีประวัติแพ้ยาปฏิชีวนะ คือ เมโทรีโนไซด์ ซิโลฟลีดออกซีซิน และมิโนไซคลีน
 - 2.3 พื้นที่ที่มีปลายรากฟันเปิด

เครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเขียนรายงานผู้ป่วย โดยเริ่มจากการคัดเลือกผู้เขียนยอมตนที่มารับบริการทันตกรรมที่โรงพยาบาลทำโรงช้างที่ตรงตามเกณฑ์คัดเลือก จากนั้นให้การรักษาผู้ป่วยแล้วมีการเก็บบันทึกข้อมูล โดยมีรายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

บันทึกข้อมูลของผู้ป่วยที่มารับบริการทันตกรรมที่โรงพยาบาลทำโรงช้างในแต่ละครั้งด้วยลงในคอมพิวเตอร์ในระบบ HosXp ประกอบด้วย

1. ข้อมูลหัวใจ ประกอบด้วย เพศ อายุ น้ำหนัก ส่วนสูง ความดันโลหิต โรคประจำตัวและประวัติการแพ้ยา
2. ข้อมูลการรักษา ประกอบด้วย อาการนำสำคัญ และประวัติการรักษาของฟันต์นันๆ การรักษาที่ได้รับ

3. ข้อมูลภาพถ่ายรังสี บันทึกลักษณะรูป่างของฟันและการประดิษฐ์และการน้ำยาของรอยโรคทั้งบริเวณด้าฟัน และรอบปลายรากฟันก่อนและหลังได้รับการรักษา โดยการบันทึกข้อมูลและการให้การรักษาผู้ป่วยในแต่ละครั้ง ผู้วิจัยเป็นผู้ปฏิบัติทั้งหมด

การเก็บรวบรวมข้อมูล ขออนุมัติความเห็นชอบจากคณะกรรมการจริยธรรมเกี่ยวกับมนุษย์สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี จากนั้นการเขียนรายงานผู้ป่วยจะเก็บข้อมูลผู้ป่วยโดยติดต่อผู้รับบริการทันตกรรมที่โรงพยาบาลท่าโโรงช้างที่ตรงตามเกณฑ์คัดเลือกและเก็บข้อมูลจากคอมพิวเตอร์ในระบบ HosXp ประกอบด้วยข้อมูลทั่วไป ข้อมูลการรักษา ข้อมูลภาพถ่ายรังสี

การวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลที่บันทึกไว้มาเขียนในรูปแบบรายงานผู้ป่วย ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไป ข้อมูลการรักษา ข้อมูลภาพถ่ายรังสี

ผลการวิจัย

ผู้ป่วยเพศชาย อายุ 11 ปี สุขภาพแข็งแรง ปฏิเสธ โรคประจำตัวและการแพ้ยา มากบทันตแพทย์ด้วยอาการมีตุ่นหนองบริเวณทางด้านลินของฟันกรามน้อยเท่าเดิมซึ่งมี 2 เม็ด 3 เดือนที่ผ่านมา ไม่มีอาการปวดและไม่ได้รับการรักษาใดๆ

สิ่งที่ตรวจพบทางคลินิก

การตรวจอกซองปาก ไม่พบความผิดปกติใดๆ

การตรวจในช่องปาก ฟันซี่ 35 มีสีปกติ ไม่พนพนผุหรือวัสดุอุดใดๆ ด้านบนเดี้ยวยับรอยแตกหักของปุ่มเดนส์อีแวนจิเนตัส (dens evaginatus) ไปทางล่าง พบรุ่มหนองทางด้านลินสีแดงขนาด 2x2 มิลลิเมตร ห่างจากขอบเหงือกประมาณ 2 มิลลิเมตร เคาะเจ็บ คลำไม่เจ็บ ฟันไม่โยก ไม่มีร่องลึกปริทันต์ ไม่ตอบสนองต่อ การวัดความไวไฟฟ้า (electric pulp test, EPT) (รูปที่ 1)

เนื่องจากพบว่าฟันซี่ 35 มีปุ่มเดนส์อีแวนจิเนตัส ที่แตกหักออกไป จึงตรวจฟันซี่อื่นๆ ในช่องปากเพิ่มเติม

ฟันซี่ 14, 15, 24, 25, 34, 44, 45 ด้วยฟันปกติ ไม่พนพนปุ่มเดนส์อีแวนจิเนตัส ไม่มีฟันผุหรือวัสดุอุดใดๆ เนื้อเยื่อในช่องปากมีลักษณะปกติ (รูปที่ 2 และ 3)

ฟันซี่	35	34	44	45	14	15	24	25
EPT	- ve	+ve						
Percussion	++	WNL						
Palpation	WNL							
Mobility	WNL							
Probing depth	2-3 มม. รอบด้าฟัน							

หมายเหตุ : +ve = ตอบสนอง, -ve = ไม่ตอบสนอง

WNL = อยู่ในสภาวะปกติ (within normal limits), + = เคาะเจ็บเล็กน้อย (mild pain/tenderness), ++ = เคาะเจ็บปานกลาง (moderate pain/tenderness), +++ = เคาะเจ็บรุนแรง (severe pain/tenderness)

การตรวจทางการพังผืด

พันซี่ 35 ตัวพันไม่มีรอยผุหรือวัสดุอุดใดๆ มีراكพัน 1 راكพัน ซึ่งมีความยาวประมาณ $\frac{1}{4}$ ของความยาวรากพัน ทั้งหมด ปลายรากพันเปิด จัดอยู่ในระดับการเจริญของรากพันระดับ 4 ตามการแบ่งของ Moortees ในปี ค.ศ. 1963 พบงาน ไปร่วงรังสีแสดงถึงลักษณะของโครงประสาทพันในส่วนตัวพันและ膨่าไปร่วงรังสีที่แสดงลักษณะของคลองรากพัน รู เปิดรากพันทางไกลักษณะมีความกว้างในแนวไกลักษณะและไกกล่อง กว้างประมาณ 5 มิลลิเมตร พบร่องกระดูกเบ้าพัน (lamina dura) และช่องเอ็นยีดปริทันต์ (PDL space) ปกติลดอุด ยกเว้นปลายรากพัน พบงานไปร่วงรังสีขอบเขตชัดเจน ขนาด 10×10 มิลลิเมตร (ภาพรังสีที่ 1)

ภาพถ่ายรังสีทดสอบบูรณาภิเษกทางหนองไหลด (tracing sinus tract opening) ใส่แท่งกัดตาแปอร์ชานาด 25 ไปในคุ่มหนอง พบว่างานทึบรังสีของกัดตาแปอร์ชาร์ซไปปลายรากของซี่ 35 (ภาพรังสีที่ 2)

พันซี่ 34 บริเวณตัวพันไม่มีรอยผุหรือวัสดุอุด พน 1 راكพัน ซึ่งมีความยาวประมาณเท่ากับความยาวรากพัน ปกติ ปลายรากพันเปิด จัดอยู่ในช่วงการเจริญของรากพันระดับ 5 ตามการแบ่งของ Moortees ในปี ค.ศ. 1963 ผิวของกระดูกเบ้าพันและช่องเอ็นยีดปริทันต์ปกติ พบยอดกระดูกเบ้าพัน (alveolar crest) อยู่ในระดับปกติ เสี้ยนไยกระดูก (bone trabeculae) โดยทั่วไปมีลักษณะปกติ (ภาพรังสีที่ 2)

ได้มีการถ่ายภาพรังสีของพันซี่ 14, 15, 24, 25, 44 และ 45 เพิ่มเติม (ภาพรังสีที่ 3, 4 และ 5)

พันซี่ 14 บริเวณตัวพันไม่มีรอยผุหรือวัสดุอุด พน 1 راكพัน ซึ่งมีความยาวประมาณเท่ากับความยาวรากพัน ปกติ ปลายรากพันเปิด จัดอยู่ในช่วงการเจริญของรากพันระดับ 5 ตามการแบ่งของ Moortees ในปี ค.ศ. 1963 ผิวของกระดูกเบ้าพันและช่องเอ็นยีดปริทันต์ปกติ พบยอดกระดูกเบ้าพัน อยู่ในระดับปกติ เสี้ยนไยกระดูก โดยทั่วไปมีลักษณะปกติ (ภาพรังสีที่ 3)

พันซี่ 15 บริเวณตัวพันไม่มีรอยผุหรือวัสดุอุด พน 1 راكพัน ซึ่งมีความยาวประมาณเท่ากับ $\frac{1}{4}$ ของความยาวรากพันปกติ ปลายรากพันเปิด จัดอยู่ในช่วงการเจริญของรากพันระดับ 4 ตามการแบ่งของ Moortees ในปี ค.ศ. 1963 ผิวของกระดูกเบ้าพันและช่องเอ็นยีดปริทันต์ปกติ ยกเว้นบริเวณปลายรากพันพบงานไปร่วงรังสีของปุ่มนีโน่เกนิคพัน (dental papilla) พบยอดกระดูกเบ้าพันอยู่ในระดับปกติ เสี้ยนไยกระดูกโดยทั่วไปมีลักษณะปกติ (ภาพรังสีที่ 3)

พันซี่ 24 บริเวณตัวพันไม่มีรอยผุหรือวัสดุอุด พน 1 راكพัน ซึ่งมีความยาวประมาณเท่ากับความยาวรากพัน ปกติ ปลายรากพันเริ่มสองเข้ามาแต่ยังไม่ปิดสมบูรณ์ จัดอยู่ในช่วงการเจริญของรากพันระดับ 6 ตามการแบ่งของ Moortees ในปี ค.ศ. 1963 ผิวของกระดูกเบ้าพันและช่องเอ็นยีดปริทันต์ปกติ พบยอดกระดูกเบ้าพัน อยู่ในระดับปกติ เสี้ยนไยกระดูก โดยทั่วไปมีลักษณะปกติ (ภาพรังสีที่ 4)

พันซี่ 25 บริเวณตัวพันไม่มีรอยผุหรือวัสดุอุด พน 1 راكพัน ซึ่งมีความยาวประมาณเท่ากับ $\frac{1}{4}$ ของความยาวรากพันปกติ ปลายรากพันเปิด จัดอยู่ในช่วงการเจริญของรากพันระดับ 4 ตามการแบ่งของ Moortees ในปี ค.ศ. 1963

ผิวของกระดูกเบ้าฟันและช่องอีนีคปริทันต์ปกติ พนยอดกระดูกเบ้าฟัน อยู่ในระดับปกติ เสี้ยนไยกระดูก โดยทั่วไป มีลักษณะปกติ (ภาพรังสีที่ 4)

ฟันซี่ 44 บริเวณตัวฟันไม่มีรอยผุหรือวัสดุอุด พน 1 راكฟัน ซึ่งมีความขาวเท่ากับความขาวรากฟันปกติ ปลาย รากฟันปิดสมบูรณ์ จัดอยู่ในช่วงการเจริญของรากฟันระดับ 7 ตามการแบ่งของ Moortes ในปี ค.ศ. 1963 ผิวของ กระดูกเบ้าฟันและช่องอีนีคปริทันต์ปกติ เสี้ยนไยกระดูก โดยทั่วไปมีลักษณะปกติ (ภาพรังสีที่ 5)

ฟันซี่ 45 บริเวณตัวฟันไม่มีรอยผุหรือวัสดุอุด พน 1 راكฟัน ซึ่งมีความขาวเท่ากับความขาวรากฟันปกติ ปลาย รากฟันเริ่ม松动ฟื้นมาแต่ยังไม่ปิดสมบูรณ์ จัดอยู่ในช่วงการเจริญของรากฟันระดับ 6 ตามการแบ่งของ Moortes ในปี ค.ศ. 1963 ผิวของกระดูกเบ้าฟันและช่องอีนีคปริทันต์ปกติ พนยอดกระดูกเบ้าฟัน อยู่ในระดับปกติ เสี้ยนไยกระดูก โดยทั่วไปมีลักษณะปกติ (ภาพรังสีที่ 5)

การวินิจฉัย

ฟันซี่ 35 pulp necrosis with chronic apical abscess (opened apex)

ฟันซี่ 14, 15, 24, 25, 34, 44, 45 normal pulp and normal apical tissue

วางแผนการรักษา ได้เสนอและอภิปรายทางเดียวกันในการรักษาแผนการรักษาขั้นตอน ระยะเวลาขึ้นต่อไปนี้ ข้อเสีย ของแต่ละวิธีและการพยากรณ์โรค ค่าใช้จ่ายในการรักษา ซึ่งประกอบด้วย รีเจเนอเรทีฟอีนีโคคอนติกส์, เอ็มทีเออเพค ชีฟิเกชัน (MTA apexification), แคลเซียมไฮดรอกไซด์อเพคชีฟิเกชัน (Calcium hydroxide apexification) และการถอนฟัน ยังคงใช้เดียวกันน้ำยาขัดข้อเสียแต่ละวิธี ผู้ป่วยควรจะได้รับการรักษาฟันโดยวิธีรีเจเนอเรทีฟอีนีโคคอนติกส์และลง นามยินยอมให้การรักษา ผู้วิจัยเลือกปฏิบัติตามขั้นตอนที่แนะนำโดย AAE Clinical Considerations for a Regenerative Procedure 2018

วิธีการนำบัด

ขั้นตอนในการรักษาทำโดยนีคยาชาสะกดเส้นประสาทเบ้าฟันล่าง (inferior alveolar nerve block) ด้วยยาชา 2% ลิโดเคนที่มีส่วนผสมของอพีโนฟรีนหนึ่งต่อหนึ่งแสน (lidocaine with epinephrine 1:100,000) ปริมาณ 1.5 มิลลิลิตร ใส่ แผ่นยางกันน้ำลาย โดยใช้ตัวหนีบบีด (clamp) ขนาด 2A ผ่าเชือกบริเวณฟัน โดยรอบด้วยทิงเจอร์ไอโอดีน (tincture iodine) และแอลกอฮอล์ (alcohol) ตามลำดับ ก่อเปิดทางเข้า (access opening) พนภายในโพรงประสาทฟันมีเศษเนื้อเยื่อ สีขาวๆ ไม่พบหนอง ถ้าหากลองรากฟันด้วย 1.5% โซเดียมไฮโปคลอไรต์ (NaOCl) ปริมาณ 20 มิลลิลิตร เป็นเวลา 5 นาที โดยก่อนถึงได้ประเมินความขาวของคลองรากฟันจากภาพรังสีก่อนการรักษา โดยวัดความขาวจากตำแหน่งของ เบสท์ ถึงปลายรากฟัน ลดคลองรากฟันด้วย 2 มิลลิเมตร ถ้าหากความขาวลดลงเพื่อ ป้องกันการดันน้ำยาล้างออกก่อนการล้างรากฟัน หลังจากนั้นล้างต่อด้วย 17% อีดีทีเอ (EDTA) ปริมาณ 20 มิลลิลิตร เป็นเวลา 5 นาที ซับคลองรากฟันให้แห้ง ใส่เคลเซียมไฮดรอกไซด์สำเร็จรูป (Ultracal XS[®]) ถูกฟันด้วยวัสดุอุดชั่วคราว ไอ อาร์ เอ็น (IRM[®]) ตรวจสอบการสนับฟัน

ในการรักษาครั้งที่ 2 ห่างจากครั้งแรก 1 เดือน ผู้ป่วยไม่มีอาการใดๆ ฟันซี่ 35 วัสดุอุดชั่วคราวอยู่ในสภาพดี ฟันไม่โยก ไม่มีร่องลึกปริทันต์ เนื้อเยื่อรอบฟันปกติ ยกเว้นเนื้อเยื่อทางด้านลิ้นพับแพลงเป็นรูเม็ดทางหนองไอล (scar tissue)

of sinus tract opening) ที่ไม่สามารถอุดสูบรูปีคทางหนองໄหล ได้ คลำไม่เจ็บแต่เคาะเจ็บ ฉีดยาชาสะกดเส้นประสาท เม้าฟันล่าง ด้วยยาชา 2% ลิโดเคนที่มีส่วนผสมของเอพิโนเฟนหนึ่งต่อหนึ่งแสน ปริมาณ 1.5 มิลลิลิตร ใส่แผ่นยางกันน้ำลายโดยใช้ด้าวนีบีด ขนาด 2A ผ่าเชื้อบริเวณฟันโดยรอบด้วย ทิงเจอร์ ไอโอดีนและแอลกอฮอล์ ตามลำดับ รื้อวัสดุอุดชั่วคราว ล้างคลองรากฟันด้วย 1.5% โซเดียมไฮโปคลอไรท์ ปริมาณ 20 มิลลิลิตร เป็นเวลา 5 นาที ตามด้วย 17% อีดีทีเอ ปริมาณ 20 มิลลิลิตร เป็นเวลา 5 นาที ซับคลองรากฟันให้แห้ง ใส่แคลเซียมไฮดรอกไซด์สำเร็จรูป อุดฟันด้วยวัสดุอุดชั่วคราว ไออาร์ເອີ້ນ ตรวจสอบการสถาปัน

ในการรักษาครั้งที่ 3 ห่างจากครั้งแรก 1 เดือน ผู้ป่วยไม่มีอาการใดๆ ฟันซี่ 35 วัสดุอุดชั่วคราวอยู่ในสภาพดี พันไม่โยก ไม่มีร่องลึกบริทันต์ เมื่อยื่นเข้าไปในช่องฟันปักติ ไม่มีตุ่มหนอง คลำไม่เจ็บแต่เคาะเจ็บ ฉีดยาชาสะกดเส้นประสาทเม้าฟันล่างด้วยยาชา 2% ลิโดเคนที่มีส่วนผสมของเอพิโนเฟนหนึ่งต่อหนึ่งแสน ปริมาณ 1.5 มิลลิลิตร ใส่แผ่นยางกันน้ำลายโดยใช้ด้าวนีบีด ขนาด 2A ผ่าเชื้อบริเวณฟันโดยรอบด้วย ทิงเจอร์ ไอโอดีนและแอลกอฮอล์ ตามลำดับ รื้อวัสดุอุดชั่วคราว ล้างคลองรากฟันด้วย 1.5% โซเดียมไฮโปคลอไรท์ ปริมาณ 20 มิลลิลิตร เป็นเวลา 5 นาที ตามด้วย 17% อีดีทีเอ ปริมาณ 20 มิลลิลิตร เป็นเวลา 5 นาที ซับคลองรากฟันให้แห้ง etching บริเวณโพรงประสาทฟันด้วย 37% ฟอสฟอริกแอซิด (phosphoric acid) ล้างด้วยน้ำเกลือ เป่าลมเบาๆ ทา bonding จายแสง 20 วินาทีและใส่ยาทรีมิกซ์ประกอบด้วยแม่โฟร์ไนดาโซล ซิโพรฟลีกอกซาริน และมิโนไซคลีน โดยใช้ เมกโกรกอล (macrogol) และโพรพลีน (propylene) เป็นกระถางยา ผสมให้มีลักษณะเป็นสารบีบ (paste) จากนั้นใช้เลนตูลูโลสไปรัล (lentulo spiral) บีบเนื้าไปในคลองรากฟัน อุดฟันด้วยวัสดุอุดชั่วคราว ไออาร์ເອີ້ນ ตรวจสอบการสถาปัน

ในการรักษาครั้งที่ 4 ห่างจากครั้งแรก 3 เดือน (ไม่สามารถดึงผู้ป่วยมาทำการรักษาได้ในช่วงเวลาอ่อนหน้า เนื่องจากผู้ป่วยคงไม่สะดวกพาผู้ป่วยมาทำการรักษา) ผู้ป่วยไม่มีอาการใดๆ ฟันซี่ 35 วัสดุอุดชั่วคราวอยู่ในสภาพดี พันไม่โยก ไม่มีร่องลึกบริทันต์ เมื่อยื่นเข้าไปในช่องฟันปักติ ไม่มีตุ่มหนอง เคาะคลำไม่เจ็บ ฉีดยาชาสะกดเส้นประสาทเม้าฟันล่าง ด้วยยาชา 3% แมพิวคนปราศจากเอพิโนเฟน ปริมาณ 1.8 มิลลิลิตร เพื่อป้องกันการบีบตัวของหลอดเลือดจากเอพิโนเฟน เนื่องจากในการรักษาครั้งนี้ต้องการกระตุนให้เกิดลิ่มเลือดในคลองรากฟัน ใส่แผ่นยางกันน้ำลาย ผ่าเชื้อบริเวณฟันโดยรอบด้วยทิงเจอร์ ไอโอดีนและแอลกอฮอล์ตามลำดับ รื้อวัสดุอุดชั่วคราว ล้างคลองรากฟันด้วย 17% อีดีทีเอ ปริมาณ 20 มิลลิลิตร ซับคลองรากฟันให้แห้ง กระตุนให้เกิดลิ่มเลือด โดยใช้เคลไฟล์ (K-mix) ที่มีการขอส่วนปลาย ใส่ไปคลองรากฟันเกินบริเวณอกปลายน้ำฟันประมาณ 2 มิลลิเมตร กระตุนจนเลือดขึ้นมาถึงบริเวณรอยต่อเคลือบฟัน กับเคลือบรากฟัน (cemento-enamel junction) (รูปที่ 4) ที่ระยะเวลาให้เลือดแข็งตัวประมาณ 60 นาที อย่างไรก็ตาม พบว่าความแข็งของเลือดไม่เพียงพอ จึงใส่ คอลลาพลัค (collaplug[®]) ลงไปบนลิ่มเลือด เพื่อให้มีแรงต้านทานแรงกดอัด จากนั้นใส่ใบโอดเคนทิน (biocentine[®]) ลงใบโดยมีความหนา 3 มิลลิเมตร โดยใช้เครื่องนำอะมัลกัม (amalgam carrier) ทำการกดอัดวัสดุเบาๆ ให้เรียบและแน่น รองนวัสดุแข็งตัวปิดทับด้วยกลาสไอโอดามอร์และอุดด้วยวัสดุเรซินคอมโพสิต ตรวจสอบการสถาปันและตรวจสอบด้วยภาพรังสี

การติดตามดูแล (follow-up)

การติดตามผลการรักษา เป็นระยะเวลาประมาณ 6 เดือน พบว่า ผู้ป่วยไม่มีอาการใดๆ วัสดุอุดเรซิน คอมโพสิตมีสภาพดี เคาะคลำไม่เจ็บ พันไม่โยก ไม่มีร่องลึกบริทันต์ เมื่อยื่นเข้าไปในช่องฟัน ไม่พบการตอบสนองต่อ electric

pull test ภาพถ่ายรังสีพบรากฟันมีการเจริญต่อ โดยมีความยาวเพิ่มขึ้นและปลายรากฟันสอบแคบลงแต่ยังไม่ปิดสมบูรณ์ พบร่องกระดูกเม้าฟันและช่องอื่นยึดปริทันค์ปิดครอบรากฟัน ยกเว้นบริเวณปลายรากฟัน พบร่องอื่นยึดปริทันต์กว้าง (widening PDL space)

สรุปและอภิปรายผล

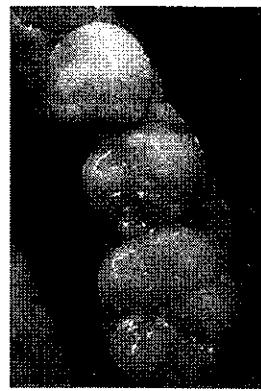
แนวทางการรักษาคลองรากฟันที่ปลายรากฟันเจริญตืบไม่สมบูรณ์ ได้แก่ เอเพคซิฟิเคชั่นและ regenerative endodontics โดยเอเพคซิฟิเคชั่นแบ่งได้ 2 แบบ แบบแรก คือ แคลเซียมไไฮดรอกไซด์เอเพคซิฟิเคชั่น เป็นการใช้แคลเซียมไไฮดรอกไซด์เป็นยาใส่ในคลองรากฟัน แต่วิธีนี้มีข้อเสียคือ การใช้แคลเซียมไไฮดรอกไซด์เป็นระยะเวลาในการเกิดแนวกันปลายรากฟัน (apical barrier) ได้โดยประมาณไว้เวลา 18 เดือน⁴ และแนวกันปลายรากฟันที่เกิดขึ้นนิรภูรุนลักษณะเหมือนชีส (swiss cheese like) ส่วนอื่นที่เอเอเพคซิฟิเคชั่นเป็นการสร้างแนวกันปลายรากฟัน โดยใช้อัมที่เอวิธีนี้มีข้อดีกว่า แคลเซียมไไฮดรอกไซด์เอเพคซิฟิเคชั่น คือ ใช้ระยะเวลาในการรักษาน้อยกว่าและการใช้อัมที่เอเป็นแนวกันปลายรากฟัน มีความแข็งแรง แต่อย่างไรก็ตามเอเพคซิฟิเคชั่น มีข้อเสีย คือ ไม่สามารถทำให้รากฟันพัฒนาต่อและเพิ่มความยาวและหนาได้⁵ สำหรับผู้ป่วยรายนี้ รากฟันยังยาวไม่สมบูรณ์ ผนังคลองรากบาง ปลายรากเยิดกว้างมาก มีโอกาสที่จะกระตุ้นให้เกิดการสร้างรากต่อได้ และได้ผลการรักษาที่ดี⁶ เรียนเนอร์ทีฟอินโคคอนติกส์ จึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่เหมาะสมสำหรับผู้ป่วยรายนี้

ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อผลลัพธ์ของการทำรีเอนเนอร์ทีฟอินโคคอนติกส์ คือ การจำกัดเชื้อภายในคลองรากฟัน การขยายคลองรากฟันโดยใช้เครื่องมือเชิงกล ถือเป็นข้อจำกัด เมื่อจากผนังคลองรากฟันเดิมบางและปลายรากฟันกว้าง จะทำให้มีโอกาสสร้างรากฟันประมาณมากขึ้น มีโอกาสแตกหักง่าย อีกทั้งมีโอกาสไปทำลายเซลล์ตันกานิดที่หลังเหลืออยู่ ดังนั้นการจำกัดเชื้อในการทำรีเอนเนอร์ทีฟอินโคคอนติกส์ อาศัยการล้างคลองรากฟันด้วยโซเดียมไฮโปคลอไรท์ และการใส่ยาฆ่าเชื้อในคลองรากฟัน ในผู้ป่วยรายนี้ใช้ 1.5% โซเดียมไฮโปคลอไรท์ องค์รวม AAE Clinical Considerations for a Regenerative Procedure 2018 และจากการศึกษาของ Martin และคณะ⁷ พบว่า ความเข้มข้นของโซเดียมไฮโปคลอไรท์ มีประสิทธิภาพเพียงพอในการจำกัดเชื้อภายในคลองรากฟันที่ทำรีเอนเนอร์ทีฟอินโคคอนติกส์ และมีผลต่อการมีชีวิตและการเปลี่ยนแปลงไปทำหน้าที่ของเซลล์ตันกานิดปลายรากน้อยที่สุดคือ คือ โซเดียมไฮโปคลอไรท์ความเข้มข้น 1.5% นอกจากนี้การใช้ 17% อีดีทีเอร่วมด้วยยังช่วยจำกัดชั้นแมมี่ร์ ทำให้เซลล์ตันกานิดปลายรากฟันเยิดเกาะได้ดีขึ้น ยังช่วยละลายเนื้อฟันทำให้เกิดการปล่อยโมเลกุลที่เกี่ยวกับการส่งสัญญาณการทำงานภายในเซลล์ ทำให้ช่วยกระตุ้นเซลล์ตันกานิดให้เปลี่ยนไปเป็นเซลล์สร้างเนื้อฟัน และบังช่วยปิดท่อเนื้อฟัน (dental tubule) เพิ่มประสิทธิภาพในการฆ่าเชื้อของยาที่ใส่ในคลองรากฟัน⁸ ในผู้ป่วยรายนี้ผู้วิจัยได้ใช้ยาแคลเซียมไไฮดรอกไซด์ ใส่ในคลองรากฟันเนื่องจากเพื่อกำจัดเชื้อ และพบว่า ใช้เวลา 1 เดือน ตุ่มนหนองทางด้านลินหายไป แต่อย่างไรก็ตามผู้ป่วยยังมีอาการเคอะเจ็บ จึงได้เปลี่ยนมาใช้ยาหาร์มิกซ์ประกอบด้วยยาฟอร์โนดาโซล ซิโพรฟลีกอกชาซิน และมิโนไซคลีน โดยใช้เม็ดครอกอลและโพรพิลีน เป็นกระสายยาซึ่งมีประสิทธิภาพสูงในการจำกัดเชื้อในคลองราก⁹ อย่างไรก็ตามฟันเปลี่ยนสีเป็นผลข้างเคียงไม่พึงประสงค์ เป็นสีที่เกิดขึ้นได้ เมื่อจากมียาเททร่าไซคลีน (tetracycline) ทั้งนี้ได้ป้องกันโดยการทำอนดิ้ง (bonding) เคลือบที่ตัวฟันก่อนใส่ยัลส์ไป

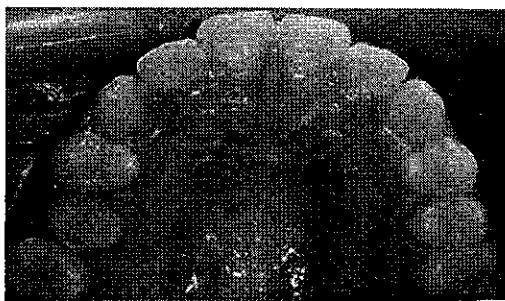
รีจิเนอเรทีฟอ่อน โอดอนติกส์ เป็นการรักษาคลองรากฟันที่ปลายรากฟันเจริญติด โตไม่สมบูรณ์ โดยอาศัยหลักการหลักการทางวิศวกรรมเนื้ือเยื่อ ประกอบด้วยเซลล์ต้นกำเนิด โครงตาข่ายและโนมเลกุลที่เกี่ยวกับการส่งสัญญาณการทำงานภายในเซลล์ โดยเซลล์ต้นกำเนิดเข้าสู่คลองรากฟันจากการกระตุ้นเลือดเข้ามายังคลองรากฟัน⁽¹⁰⁾ และโนมเลกุลที่เกี่ยวกับการส่งสัญญาณการทำงานภายในเซลล์ มาจากเลือดที่กระตุ้นเข้ามายังคลองรากฟัน⁽¹¹⁾ ผลดีปล่อยมาจากการเนื้อฟันภายหลังการถ่างด้วย 17% อีดีทีเอ โดยมีบทบาทช่วยกระตุ้นเซลล์ต้นกำเนิดเปลี่ยนไปเป็นเซลล์ที่สร้างเนื้อฟัน และในส่วนของลิ่มเลือดที่เกิดขึ้นจะทำหน้าที่เป็นโครงตาข่ายที่ให้เซลล์ยึดเกาะ⁽³⁾ อย่างไรก็ตามลิ่มเลือดที่เกิดขึ้นอาจไม่แข็งแรงเพียงพอทำให้มีการใช้โครงตาข่ายสังเคราะห์ที่มีคุณสมบัติเข้ากันได้กับเนื้อเยื่อไม่เป็นพิษต่อเซลล์ และสามารถถลายน้ำได้ลงตานธรรมชาติ⁽¹¹⁾ ในรายงานผู้ป่วยรายนี้ใช้คอลลาเพล็ก งานนั้นอุดด้วยไม่โอดคนที่เป็นวัสดุกลุ่มใบโซเชรามิก (Bioceramic material) ที่ถูกพัฒนาขึ้นมาจากเนื้องจากข้อเสียหลักของอัมฟีเอ คือ การที่มีระยะเวลา ก่อตัว (setting time) ที่นาน โดยการเติมแคลเซียมคลอไรด์ (calcium chloride) เข้าไปในส่วนน้ำซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวร่างปฏิกริยาทำให้ระยะเวลา ก่อตัวลดลงเหลือเพียง 10-12 นาที และแก้ปัญหาการติดสีฟันที่เกิดจากบิสมัทออกไซด์ (bismuth oxide) ของอัมฟีเอ โดยการใช้เซอร์โคเนียมออกไซด์ (zirconium oxide) เป็นสารทึบแสงที่ดี แทน ในส่วนของคุณสมบัติทางกายภาพและชีวภาพ นั้นพบว่ามีคุณสมบัติที่ดีเทียบเท่ากับอัมฟีเอสามารถใช้ทดแทนได้⁽¹²⁾

ผลสำเร็จของการรักษาคลองรากฟันปลายรากฟันเจริญติด โตไม่สมบูรณ์ด้วยรีจิเนอเรทีฟอ่อน โอดอนติกส์ ตาม AAE ค.ศ.2018 ได้แนะนำแนวทางในการติดตามการรักษา คือ เป้าหมายปฐมภูมิ (primary goal) ไม่ว่าการทางคลินิกและพบรากฟันอย่างรอบปี คลายราก เป้าหมายที่二ภูมิ (secondary goal) มีการเพิ่มความหนาและหรือเพิ่มความยาวรากฟัน เป้าหมายตertiary goal) มีการตอบสนองต่อการทดสอบความมีชีวิตของฟัน จากการศึกษาพบว่า ผลสำเร็จของการทำรีจิเนอเรทีฟอ่อน โอดอนติกส์อยู่ที่ 76-95.2%⁽¹³⁻¹⁵⁾ และพบว่ารีจิเนอเรทีฟอ่อน โอดอนติกส์ ทำให้มีการสร้างรากฟันเพิ่มทำให้รากฟันหนาขึ้นและยาวขึ้นต่างจากวิธีอื่นๆ เช่น ทันตแพทย์ต้องตรวจสอบพื้นที่ที่รากฟันมีการเจริญต่อ โดยมีความยาวเพิ่มขึ้นและปลายรากฟันเคลบลงแต่ยังปิดไม่สมบูรณ์ อย่างไรก็ตามต้องมีการติดตามอาการดูด้วย

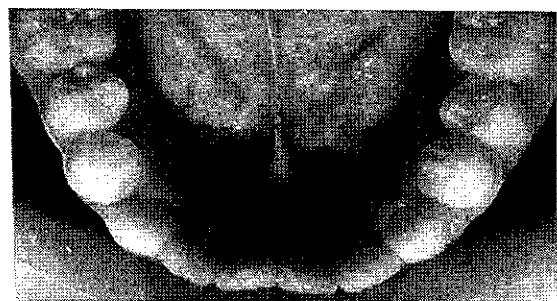
นอกจากนี้แล้วการรักษาคลองรากฟันในผู้ป่วยเด็กต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจในจิตวิทยาของเด็กด้วย จึงจะประสบผลสำเร็จ และอีกประดีนที่ควรคำนึงถึงในรายที่เกิดรอยโรคจากปูมเดนส์อีแวนจิเนตส์ ทันตแพทย์ต้องตรวจสอบพื้นที่ที่รากฟันน้อยชี้อันๆ เมื่อจากฟันที่มีปูมเดนส์อีแวนจิเนตส์ สามารถพบได้ทั้ง 2 ข้างของขากรรไกร (bilateral) ได้ถึง 68%⁽¹⁶⁾ และควรทำการบ่องกันเพื่อบ่องกันการแตกหักของปูมเดนส์อีแวนจิเนตส์ ซึ่งอาจทำให้เกิดการติดเชื้อในโพรงประสาทฟัน ทำให้ผู้ป่วยมีอาการปวดหรือบวมได้ เช่นเดียวกับผู้ป่วยรายนี้ที่ผู้วัยจัดได้ทำการตรวจสอบพื้นที่น้อยชี้อันๆ ด้วยเข่นกัน

ภาพที่ 1 แสดงฟันซี่ 35 พบรอยแตกหักไปบางส่วนของปุ่มเดนส์อีเวจิเนตส์ ทางด้านบนดีดี้ว และเห็นอกค้านลึ้นพบรูปดั้มหนอง

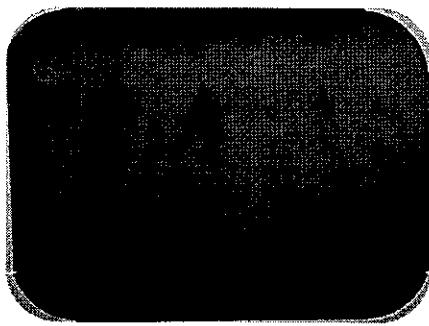
ภาพที่ 2 แสดงฟันบน

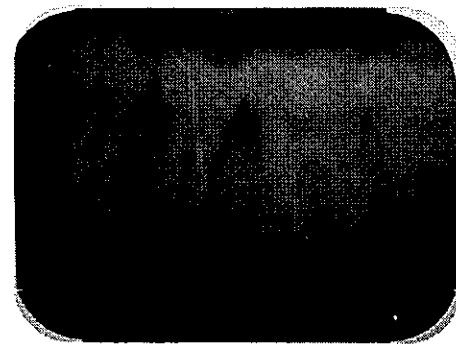
ภาพที่ 3 แสดงฟันล่าง

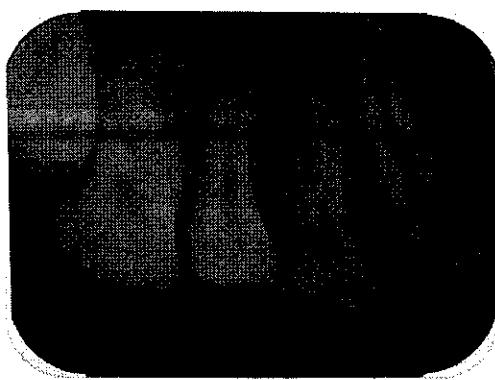
ภาพที่ 4 แสดงการกระชุนเดือดขึ้นมา

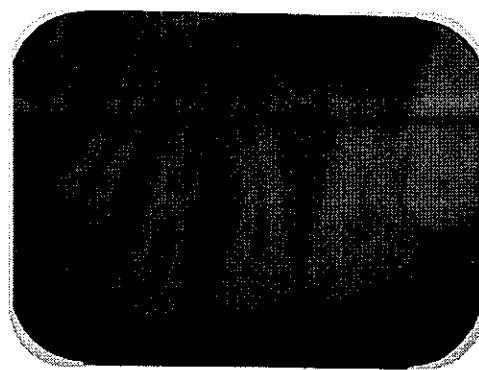
ภาพที่ 5 ภาพรังสีก่อนการรักษา

รูปที่ 6 ภาพรังสีก่อนการรักษาทดสอบรูปเปิดทางหนองไอล

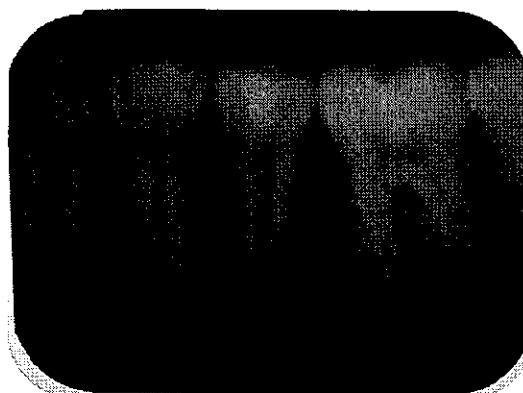
ภาพที่ 7 ภาพรังสีซี่ 14, 15

ภาพที่ 8 ภาพรังสีซี่ 24, 25

ภาพที่ 9 ภาพรังสีซี่ 44, 45

ภาพที่ 10 ภาพรังสีหลังการรักษา

ภาพที่ 11 ภาพรังสีติดตามผลการรักษา 6 เดือน

จริยธรรมการวิจัย

ได้รับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการพิจารณาการศึกษาวิจัยในมนุษย์ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี เลขที่รหัสโครงการ STPJO2021-030

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณคณะอาจารย์คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้แก่ ผู้วิจัย หัวหน้ากลุ่มงานทันตกรรม ผู้อำนวยการโรงพยาบาลท่าโรงช้าง และเจ้าหน้าที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สุราษฎร์ธานี ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จได้ด้วยดี
เอกสารอ้างอิง

1. Banchs F, Trope M. Revascularization of Immature Permanent Teeth With Apical Periodontitis: New Treatment Protocol? *J Endodon.* 2004; 30(4):196-200.
2. Hargreaves KM, Giesler T, Henry M, Wang Y. Regeneration potential of the young permanent tooth: what does the future hold? *J Endod.* 2008; 34(7 Suppl): s51-6.
3. Yassen GH, Platt JA. The effect of nonsetting calcium hydroxide on root fracture and mechanical properties of radicular dentine: a systematic review. *Int Endod J.* 2013; 46(2):112-118.
4. Kleier DJ, Barr ES. A study of endodontically apexified teeth. *Endod Dent Traumatol.* 1991;7(3):112-117.
5. Trope M. Treatment of immature teeth with non-vital pulps and apical periodontitis. *Endod Topics* 2006; 14: 51-59.
6. Laureys WG, Cuvelier CA, Dermaut LR, De Pauw GA. The critical apical diameter to obtain regeneration of the pulp tissue after tooth transplantation, replantation, or regenerative endodontic treatment. *J Endod.* 2013;39(6):759-763.
7. Martin DE, De Almeida JF, Henry MA, et al. Concentration-dependent effect of sodium hypochlorite on stem cells of apical papilla survival and differentiation. *J Endod.* 2014;40(1):51-55.
8. Galler KM, Buchalla W, Hiller KA, Federlin M, Eidl A, Schiefersteiner M, et al. Influence of root canal disinfectants on growth factor release from dentin. *J Endod.* 2015;41(3):363-8.
9. Windley W 3rd, Teixeira F, Levin L, Sigurdsson A, Trope M. Disinfection of immature teeth with a triple antibiotic paste. *J Endod.* 2005;31(6):439-443.
10. Lovelace TW, Henry MA, Hargreaves KM, Diogenes A. Evaluation of the delivery of mesenchymal stem cells into the root canal space of necrotic immature teeth after clinical regenerative endodontic procedure. *J Endod.* 2011;37(2):133-8.
11. Huang GT, Sonoyama W, Chen J, Park SH. In vitro characterization of human dental pulp cells: various isolation methods and culturing environments. *Cell Tissue Res.* 2006;324(2): 225-36.
12. Wang Z. Bioceramic materials in endodontics. *Endod Topics* 2015; 32: 3-30.
13. Linsuwanont P, Sirpitaksakul P, Lertsakchai T. Evaluation of root maturation after revitalization in immature permanent teeth with nonvital pulps by cone beam computed tomography and conventional radiographs. *Int Endod J.* 2016.

14. Li L, Pan Y, Mei L, Li J. Clinical and Radiographic Outcomes in Immature Permanent Necrotic Evaginated Teeth Treated with Regenerative Endodontic Procedures. *J Endod.* 2017;43(2):246-51.
15. Jeeruphan T, Jantarat J, Yanpiset K, Suwannapan L, Khewsawai P, et al. Mahidol study 1: comparison of radiographic and survival outcomes of immature teeth treated with either regenerative endodontic or apexification methods: a retrospective study. *J Endod.* 2012;38(10):1330-1336.
16. Reichart P, Tantiniran D. Dens evaginatus in the Thai. An evaluation of fifty-one cases. *Oral Surg Oral Med Oral Pathol.* 1975; 39:615-21.